

Devrimci Mücadele - Kürt Sorunu, ABD ve Benzeri Emperyalistlerin Gücüyle Değil, Halkların Gücüyle Çözülür

Bu yazı, Devrimci Mücadele Dergisinin Temmuz-Ağustos 1993 tarihli 11. sayısında 76-77. sayfalar arasında yayınlanmıştır.

PKK, geçtiğimiz Mart'ta ilan ettiği ateşkes süreciyle birlikte sağ bir politika izlemeye başladı. Sağ olan tek taraflı ilan ettiği ateşkes değildi. Tek başına ele alındığında ateşkesi her durumda sağ bir politika olarak değerlendirme olası değildir. Çünkü ateşkes taktik bir adımdır. Bir savaş süreci içinde bir devrimci hareket gerekli gördüğü pek çok durumda bu taktik adıma başvurabilir. Yararlı olmadığını gördüğünde de bundan vazgeçebilir. Bunlar doğaldır Biz PKK'yı yalnızca ateşkes ilan etti diye hatalı bulmuyoruz.

Bizim son derece hatalı bulduğumuz davranış, PKK'nın ateşkes süreci ile birlikte ABD'ye doğru dümen kırmasıdır. ABD ile bir işbirliği arayışına yönelmesidir.

Apo, Amerika'ya güveniyor

Rafet BALLI BEKAA

SABAH saat 06.00'da uyandırılıp Lübnanlı bir Kürt'ün evinde kalan PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yanına vardığımda, onu takım elbiselerini çıkarmış, tekrar askeri üniformasıyla bulacağımı sanıyordum. Ama üzerinde hâlâ aynı takım elbise, elinde, iri taneli beyaz teshihi vardı. Eksik olan tek şey, kravatıydı. Kapıda, salonda, evin diğer odalarında bekleyen silahlı muhafızları ise, Apo dekorunun değişmez aksesuarlarıydı zaten. Lübnan Hiz'ullah'ının etkin olduğu bir kasabada misafir buldukları için, silahlar açıkça elde değil, belde taşıyorlardı.

Bir kısmı sohbet, bir kısmı da röportaj şeklinde geçen dokuz saatlik görüşmemiz, Türkiye kamuoyunun gündemine gelip oturan soruların cevabını aramakla geçti.

Soru: 1992'de Türkiye uluslararası desteği de arkasına alarak size karşı birtakım mevziler kazandı. 1993'te Türkiye'nin uluslararası desteğinde bir azalma var mı size göre?

Apo: Var. Görüyorsunuz. Soru: Somut örnek verebilir misiniz?

Apo: Bu tür koalisyonlar ters sonuçlar verebilir. İç koalisyon da buna dahildir. 500 gün doluyor. Sızce, Demirel, başlangıçtaki rahatlığı bulabilir mi? Konsensus, 1992'de olduğu gibi sürebilir mi? Uluslararası alan için bu daha da önemlidir...

Soru: Hangi ülkenin tutumunda Türkiye'ye karşı değişiklik bekliyorsunuz?

Apo: Hemen hepsi, neredeyse bizi meşru kabul edecek duruma gelmiştir. Bunun hazırlıkları yapılıyor. Biz Amerika'ya gidebiliriz.

Soru: Amerika'yla ilişkiyi sık sık gündeme getiriyorsunuz.

MİLLİYET'LE 9 SAAAT

'ABD'nin sizden ne çıkarı olabilir' sorusunu Apo şöyle cevaplıyor: "Ortadoğu'daki ABD çıkarılarının boşa çıkarılmasında biz çok önemli bir konumdayız. Türk devletine verdiği yardımın halkımıza zarar verdiğini biliyor. Bundan da korkabilir.

Neden bu kadar önem veriyorsunuz?

Apo: Amerika; sizin. Türkiye'nin her şeyidir. Oraya gittik mi, bu demektir ki, diğer her kapı açılır. Şu anda ilişki istemeyen Amerika değil, biziz.

Soru: Ben tam tersini düşünüyorum.

Apo: Hayır. Yakında görürsünüz.

Soru: Sizi, ABD'yle ilişki kurmakta çok istekli görüyorum. Yanılıyor muyum?

Apo: Değil. Fakat, ABD'yi boş bırakmayı da politik açıdan körlük sayıyorum.

Soru: Boş bırakmamakla neyi kastediyorsunuz?

Apo: ABD'nin çığınca bir sömürgeci politikayı desteklemesinin yararlı olmadığını anlatmaktır. Yani, PKK'ya şöyle yardımcı olun, bilmem, PKK ile işbirliği edin biçiminde değil de, Türkiye'nin uyguladığı baskının hiç de Amerika'nın çıkarına değil, zararına olduğunu belirtmek için konuşulabilir.

Soru: Dış politikada ilişkilerin temelinde çıkar vardır. ABD'nin sizden ne gibi bir çıkarı vardır?

Apo: Çok yararı olabilir. Ortadoğu'daki ABD çıkarılarının boşa çıkarılmasında biz çok önemli bir konumdayız. Ayrıyeten 40-50 yıldır Türk devletine verdiği yardımın halkımıza zarar verdiğini biliyor. Bundan da korkabilir. Yani bir yerde kendisini affettirmek ister.

Soru: Talabani ve Barzani, şu anda ABD'nin desteğini

almaya son derece dikkat eden önderlerdir. ABD, size niye ihtiyacı duysun?

Apo: Kürt halkını da biz kontrol ediyoruz. ABD onları kontrol ediyor, bizim de bütün Kürdistan çapında bir kontrolümüz var.

ABD bunu hesap etmezlik yapamaz. ABD'nin Barzani-Talabani ilişkisi, dar bir kesimle kurulmuş bir ilişkidir. Ama bizim milyonluk ilişkilerimiz ne olacak? ABD'nin çekincesi burada. Ben bunlarla ilişki kuruyorum ama, bu ilişkilerimiz halk yığını tarafından engellenmesin diye düşünür.

Soru: ABD ile alt düzeyde de olsa ilişki kurduunuz mu?

Apo: Hayır.

Soru: Pekî, sizinle ilişki kurmak istediğini nereden çıkarıyorsunuz?

Apo: Aslında biz bir ilişki kurduk da, pek önemli görmediğim için üzerinde durmadım. Bizim bir arkadaş gitti, parlamenterleriyle, hatta senatorleriyle görüştü.

Soru: Amerika'da mı?

Apo: Gayet tabii.

Soru: ABD ile alt düzeyde de olsa ilişki kurduunuz mu?

Apo: Pek tabii, bunu biliyorlardı. Tabii, bu o kadar çok önemli değil. Niye şaşıyorsunuz ki? Biz istesek ve halen de oluyor, her düzeyde ilişki var. Sizin hükümet, sizi yanılıyor. Mevcut bütün devletlerle şu veya bu düzeyde görüşüyoruz.

Soru: Batılı devletlerle?...

Apo: Batılı olsun. Doğulu olsun, hatta Azerbaycan'la bile

Abdullah Öcalan

görüldü. Hatta oradan epey destek sağlıyoruz.

Soru: Size inanmıyorum.

Apo: Silah bile aldık oradan.

Soru: Ermenistan'dan almış olabilirsiniz ama, Azerbaycan vermez.

Apo: Azerbaycan'da bizim temsilci var şimdi.

Soru: Azeri hükümeti bunu biliyor mu?

Apo: Biliyor gayet tabii. Niye bu kadar yadırgıyorsunuz ki, her şey hâkim Türk gözüyle.

Moskova'da temsilimiz var.

Soru: Almanya ile görüşebiliyor musunuz?

Apo: Sık sık görüşülüyor.

Soru: Dışişleri ile mi?

Apo: Yok...

Soru: Eyaletlerle mi görüşüyorsunuz?

Apo: Evet. Parlamenterlerle.

Soru: Ama bu kişisel ilişki.

Apo: Olsun. Mühim olan işlerin yürümesidir.

Soru: Neler istiyorsunuz bu ilişkilerden?

Apo: Bir şey elde etmek istediğimiz için değil. Orada halk yığınlarımız var. Mühim olan, onlara ulaşabilmek. Onların gücünü harekete geçirebilmek. Bu da bir devletin sunabileceğinden daha değerlidir.

İZLENİMLER

'Türkiye köşeye sıkıştı'

Apo ile sohbetimiz sırasında bazı sorulara cevap aramaya çalıştık.

Apo ateşkes çağrısıyla ne reye varmak istiyordu? Yaptığı taktik bir manevra mıydı, yoksa PKK gerçekten bir dönemde miydi? Apo neye, ne kadar hazır? Tüm Türkiye halkını heyecanlandıran, Güneydoğu'da silahların artık bütünüyle susacağı umudu, boş bir beklenti miydi? Garip gelecek ama, Apo açısından bu ve benzeri sorulara hem "evet", hem de "hayır" cevabı vermek mümkün. Kesin olan tek şey, PKK liderinin oldukça keyifli görüldüğü. Attığı adınla, Ankara'yı köşeye sıkıştırdığı düşüncesini saklamayan Apo, bunu, "Türkiye'nin bu ateşkesi getememesi, siyasi görüşmelerle getememesi durumu lehimize çevirecek" diye ifade ediyor.

Türkiye'nin, istikrarlı Ortadoğu'daki rol ve konumunu Batı karşısında iyi kullandığını, 1992'deki askeri harekâtlarda Batı desteğini arkasına aldığı, bütün hükümetlere "PKK terörist bir örgüttür" tezini kabul ettirdiğini Apo da kabul ediyor. İşte, tam burada, ateşkes çağrısının taktik yönü ön plana çıkıyor. Apo, çağrısının Batılı kamuoyundan çok, hükümetleri köşeye sıkıştırdığını, eğer Ankara siyaset kapısını kaparsa, Batılı hükümetlerin Türkiye üzerindeki baskısının artacağını düşünüyor. Ancak yine de, ateşkesin bir taktik manevra olarak algılanmasında karşı çıkıyor; ama "taktiğe denk geldiğini" de teslim ediyor. Apo'ya göre, Ankara başta ABD, Batılı devletlerin Kürt kartını sürekli elde tutmaya ve bu sorunu kayıma çalıştırdığından kuşku.

PKK lideri, ABD ile sürekli ilişki aradıklarını da saklamıyor. Bu yakınlarda bir arkadaşlarını Amerika'ya gönderdiklerini, orada bazı senatorlerle görüşmeler yapıldığını açıklıyor hatta. Apo, Amerika'yla ilişki arayışını gerekçelendirirken, şu değerlendirmeyi yapıyor:

"Amerika, Türkiye'nin her şeyidir. Biz oraya gittik mi, bu demektir ki, diğer her kapı açılır."

PKK liderinin gönülünden geçen, hükümetin kendisini demiye muhatap kabul emesi ve başlayacak bir reform sürecinin federasyonla sonuçlanması. Ancak, Apo başlangıçta daha azına, kendi ifadesiyle, "biraz eşitliğe" de razı gibi. Fakat bu sürecin hangi somut adımlarla başlayabileceği konusunda kararız. Net bir şey söyleyemiyor. ateşkesin sonucunu bekliyor.

Gazeteci Rafet Ballı ile görüşmesinde, A.Öcalan bu sağ politikayı şöyle ortaya koyar:

R.Ballı, soruyor:

"Soru: Amerika'yla ilişkiyi sık sık gündeme getiriyorsunuz. Neden bu kadar önem veriyorsunuz?"

"Apo: Amerika; sizin, Türkiye'nin her şeyidir. Ortaya gittik mi, bu demektir ki, diğer her kapı açılır. Şu anda ilişki istemeyen Amerika değil, biziz.

"Soru: Ben tam tersini düşünüyorum.

"Apo: Hayır. Yakında görürsünüz.

"ABD İLE İLİŞKİLER

"Soru: Sizi, ABD'yle ilişki kurmakta çok istekli görüyorum. Yanılıyor muyum?"

"Apo: Değil. Fakat, ABD'yi boş bırakmayı da politik açıdan körlük sayıyorum.

"Soru: Boş bırakmamakla neyi kastediyorsunuz?"

“Apo: ABD’nin çalgınca bir sömürgeci politikayı desteklemesinin yararlı olmadığını anlatmaktır. Yani, PKK’ya şöyle yardımcı olun, bilmem, PKK ile işbirliği edin biçimde değil de, Türkiye’nin uyguladığı baskının hiç de Amerika’nın çıkarına değil, zararına olduğunu belirtmek için konuşulabilir.

“Soru: Dış politika ilişkilerin temelinde çıkar vardır. ABD’nin sizden ne gibi bir çıkarı vardır?”

“Apo: Çok yararı olabilir. Ortadoğu’daki ABD çıkarlarının boşa çıkarılmasında biz çok önemli konumdayız. Ayrıca 40-50 yıldır Türk devletine verdiği yardımın halkımıza zarar verdiğini biliyor. Bundan da korkabilir. ani bir yerde kendisini affettirmek ister.

“Soru: Talabani ve Barzani, şu anda ABD’nin desteğini almaya son derece dikkat eden önderlerdir. ABD, size niye ihtiyaç duysun?”

“Apo: Kürt halkını da biz kontrol ediyoruz. ABD onları kontrol ediyorsa, bizim de bütün Kürdistan çapında kontrolümüz var.

“ABD bunu hesap etmemezlik yapamaz. ABD’nin Barzani-Talabani ilişkisi, dar bir kesimle kurulmuş bir ilişkidir. Ama bizim milyonluk ilişkilerimiz ne olacak? ABD’nin çekincesi burada. Ben bunlarla ilişki kuruyorum ama bu ilişkilerin halk yığını tarafından engellemesin diye düşünür.” (Milliyet, 21 Mart 1993)

A.Öcalan’ın yukarıdaki düşüncelerinin mantıklı yorumu şudur: ABD, Türkiye için her şeydir. Biz işi yukarıda ABD ile bağladık mıydı Türkiye gık diyemez. ABD’nin direktiflerine boyun eğmek zorunda kalır. ABD’nin ulusal çıkarları da zaten bunu gerektirir.

A.Öcalan’ın bu mantığının iler tutar yanı yoktur. Çünkü ABD kendine hizmet edecek sıfır numara uşaklar arar hep, TC’nin tepesinde ise bu türden kişiler yığınla. Türkiye’de ABD çıkarlarına hayır diyecek bir politikacı iktidar yüzü göremez. Hasbelkader görse bile alelacele iktidardan aşağı edilir. Ve ABD önünde diz çökerek aman dilemediği sürece iktidara çıkmasına izin verilmez. Eski ABD büyükelçilerinden Spain’in deyişiyle; ABD Türkiye’nin izlemesi gereken rotayı çizmiştir. Hükümetlerin değişmesi ABD açısından hiçbir değişiklik ifade etmez. Türkiye’de işbaşına gelen her hükümet, ABD’ce çizilen bu rotayı izlemek zorundadır.

Böyle bir durumda ABD, PKK’yı TC’ye neden tercih etsin?

Yukarıdaki konuşmasında A.Öcalan, ABD’nin “40-50 YILDIR Türk devletine verdiği yardım”dan söz ediyor. ABD’nin “Türk devleti” aracılığı ile “yardım” adı altında verdiği sadakanın kaç mislini geri götürdüğünü göremiyor. Yani ABD’nin emperyalist soygununu göremiyor. ABD’nin gerçekten “yardım” verdiğini sanıyor.

'Apo, artık terörist değil!'

Washington'da bulunan Kürt lider Talabani, Apo'nun artık barış ve istikrar için çalıştığını ve partisinin de komünistlikten vazgeçip sosyal demokrat olduğunu iddia etti.

WASHINGTON ● AA

SADDAM Hüseyinkarşısı Iraklı muhalif liderler, Washington'da toplandı. Irak Ulusal Kongresi üyesi temsilciler, Clinton yönetiminin üst düzey yetkilileriyle görüşmek üzere Washington'da bir araya gelirken, Irak Milli Türkmen Partisi yetkililerinin toplantıdan haberdar edilmedikleri ortaya çıktı.

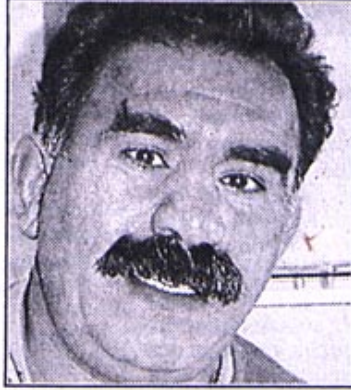
Iraklı muhalif temsilciler arasında, Kürt liderler **Mesut Barzani** ve **Celal Talabani**, Şiileri temsilen **Said Muhammed Bahr Uloun**, Irak eski Genelkurmay Başkanı Yardımcısı **Hasan el Nakib** bulunuyor.

Iraklı Kürt lider **Talabani**, kaldığı Grand Oteli'nde, bir soru üzerine, **Abdullah Öcalan**'ın şimdi bölgede barış ve istikrar için çalıştığını iddia etti.

Talabani, "Öcalan'ı nasıl tanımlıyorsunuz? Terörist mi, değil mi?" şeklindeki bir soruya karşılık, şu cevabı verdi:

"Hayır, şimdi bölgede barış ve istikrar için çalışıyor. Artık şiddet yanlısı değil. Açıkça terörizmi ve ayrımcılığı kınadı. Partisinin artık komünist değil, sosyal demokrat olduğunu bildirdi."

Talabani, "Apo, artık terörist değil, öyle mi?" yolundaki bir soru üzerine de, "Evet, şimdi barış ve istikrar yanlısı. Geçmişe değil, geleceğe bakıyorum. Senin söylediğini söyleyemem, o senin görüşün. Benim gö-

Abdullah Öcalan

rüşüme göre, Öcalan, şimdi barış ve demokrasi istiyor" şeklinde konuştu.

Talabani, **Özal** ile **Demirel**'in Kürt sorunuyla ilgili fikirleri konusunda bir fark görüp görmediği yolundaki bir soruya karşılık da, Iraklı Kürtler söz konusu olduğunda farklar olduğunu kaydeden **Talabani**, **Özal**'ın daha açık konuştuğunu, **Demirel**'in ise başbakan olarak daha temkinli olduğunu bildirdi.

Talabani, ABD'li yetkililerle Irak halkının geleceği ve demokrasi konusunu görüşeceklerini söyledi.

Iraklı muhalif temsilcileri, Dışişleri Bakanı **Warren Christopher** tarafından kabul edilecekler. Temsilciler, ayrıca Başkan Yardımcısı **Al Gore** ve Beyaz Saray Ulusal Güvenlik İşleri Danışmanı **Anthony Lake**'le bir araya gelecekler. Heyet, ayrıca ABD Kongre üyeleriyle de görüşecek.

A.Öcalan, yukarıda anılan düşüncesini pratiğe geçirmeye çalıştı. Celal Talabani ve bazı HEP milletvekilleri eşliğinde 3 PKK temsilcisini ABD'ye gönderdi. Biri kadın olan bu 3 PKK temsilcisinin ABD'ye gittiğini burjuva basını yazdı.

Bu arada C. Talabani, PKK'yi ABD'li emperyalistlere şirin gösterebilmek için, A.Öcalan'ın **marksizmi terkettiğini** ve artık **sosyal demokrat** bir insan olduğunu tekrar tekrar vurguladı.

Talabani, "Öcalan'ı nasıl tanımlıyorsunuz? Terörist mi, değil mi?" şeklindeki soruya karşılık, şu cevabı verdi:

"Hayır, şimdi bölgede barış ve istikrar için çalışıyor. Artık şiddet yanlısı değil.

Açıkça terörizmi ve ayrımcılığı kınadı. Partisinin artık komünist değil, sosyal demokrat olduğunu bildirdi.” (28 Nisan 1993, Milliyet)

C. Talabani'nin bu açıklamaları lalettayin açıklamalar olamaz. Bir Marksistin marksizmi terkettiğini söylemek demek onun artık devrimcilikten vazgeçtiğini söylemek demektir. O nedenle C. Talabani'nin bu açıklaması sıradan, gelişigüzel yapılaş bir açıklama değildir. Çok önemli bir açıklamalardır.

Bu sağ manevraya göre PKK ve “Apo” ABD'li emperyalistlere şirin gösterilmiş olacaktı. Emperyalistler de işi Talabani ve “Apo” ile bağlayacaklardı. TC de buna uymak zorunda kalacaktı.

Ancak bu sağ politika fiyasko ile neticelenti. ABD, Talabani ve “Apo”nun teklifini ciddi ya da inandırıcı bulmadı. HEP'lilere ve Talabani'ye PKK'den uzak durmalarını öğütledi. Bu sonuç PKK'nin ve A.Öcalan'ın izlediği sağ politikanın iflas etmesi demektir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi ABD, on yıllardan beri kullandığı sınığılı ve güvenilirliği kanıtlanmış TC'li hizmetkarlarını bırakıp da onların yerine PKK'lileri neden alsın? PKK daha düne kadar “marksist” olduğu iddiasında idi... Bugün marksizmi terkettiğini söylense de PKK'nin, ABD açısından güvenilir olduğu anlamına gelmez. Oysa, TC'li yöneticiler ABD için son derece güvenilir. O nedenle de ABD'nin TC'yi tercih etmesi kendi çıkarları açısından son derece doğaldır.

A.Öcalan'ı yanıltarak böyle bir yanlış adım atmaya yönelten olay neydi? Bizce bu Günet Kürdistan örneği idi. Orada ABD ve müttefikleri Talabani ile Barzani'nin önderliğinde bir uydu Kürt devleti kurmuşlardı. A.Öcalan ve Talabani bu örneğin Türkiye'de de tekrarlanabileceğini sandılar. Yanıldılar... Saddam'ın Irak'ı ile TC arasındaki farkı göremediler. Bu göremeyiş de onları yanılgıya sürükledi.

Saddam liderliğindeki Baas yönetimi Halepçe katliamının sorumlusudur. Ve sömürgecidir bu yönetim. Bu Saddam yönetiminin bir yüzüdür. Öbür yüzü ise şudur: Irak Baas yönetimi bugün, uluslararası emperyalistlerin Ortadoğu petrollerini gönüllüce sömürebilmek için 21 parçaya böldüğü Arap ulusunun birliğini sağlamaya çalışmaktadır. Arap birliğinin sağlanması demek, Ortadoğu'da güçlü bir devletin doğması demektir. Bu da kaçınılmaz bir biçimde Ortadoğu petrollerinin Batı'lı emperyalistlerin elinden kaçması sonucunu doğurur. Sonra, bu emperyalistlerin Ortadoğu'daki jandarması rolünü oynayan İsrail, birliğini gerçekleştirmiş güçlü bir Arap ulusu karşısında bugün olduğu denli pervasız davranamayacak demektir. Hatta varlığını korumakta bile zorlanabilecektir.

İşte Saddam liderliğindeki Irak Baas yönetimi bu yönüyle de anti-emperyalist bir tutum sergilemektedir. Emperyalist büyük devletlerinin hayati çıkarlarını tehdit etmektedir. O nedenle Irak'ın Kuveyt'e girişi bahane edilerek, tepesine yağdırılan yüzbinlerce ton bomba

ile altı üstüne getirilmiş, tüm ekonomik altyapısı çökertilmiştir Körfez Savaşı'nda. 200 bin insan katledilmiştir. Bununla da yetinilmemiş, Irak'a acımasız bir ekonomik ambargo uygulanmıştır. Ve bugün de sürmekte olan bu ambargo yüzünden Irak Halkı büyük acılar çekmektedir. İlaç ve gıda yokluğu yüzünden, Irak'ta çoğu çocuk ve hastalardan oluşan yüzbinlerce insan yaşamını yitirmiştir bugüne dek. Ve Amerikan emperyalistleri belirli aralıklarla Irak'ı bombalamayı sürdürmektedirler bildiğimiz gibi. Tüm bunların nedeni; Irak'ın Arap Ulusu'nun birliğini sağlamaya yönelik girişimidir. Bu nedenle de oynamış olduğu anti-emperyalist rolüdür.

Batılı emperyalistler Irak'taki Baas iktidarını çökertmek için Güney Kürdistan'daki kukla devleti kurduklarıdır. Yoksa Kürt Halkını düşündüklerinden değil. Talabani ve Barzani bugün, Emperyalistlerin, Ortadoğu'daki en sadık hizmetkarları arasındadır.

Türkiye'de ise durum, Irak'takinden çok farklıdır. Türkiye devleti ve yöneticileri emperyalistlerin her sömürünü, her buyruğunu "tanrı buyruğu" kabul ederler. O nedenle de emperyalist efendilerinin güvenine sahiptir TC devleti. Durum böyle olunca emperyalistler, Türkiye'de her türden işlerini TC ile çözmeyi tercih ederler. Ve Türkiye'de ve Ortadoğu'da statüko değişmediği sürece TC'nin durumunu sarsacak bir değişiklik yapmaya gerek görmezler. Bu nedenle de Türkiye'de ya da Kuzey Kürdistan'da, Güney Kürdistan'da uygulanan plan uygulanamaz. Daha doğru emperyalistlerin işine gelmez böyle bir uygulama.

A.Öcalan ve C.Talabani, işin bu yönünü kavrayamadılar. Güney Kürdistan'daki modelin Kuzey'de gerçekleştirilebileceğini sandılar. PKK'nin ve A.Öcalan'ın söz konusu sağ sapmaya götüren neden buydu işte...

Bu olay bize PKK'nin gerçek anlamda bir Marksist-Leninist örgüt olmadığını gösterir. PKK'nin vazgeçilmez devrimci prensiplerden ve programdan yoksun olduğunu gösterir. PKK'nin ABD ile bile işbirliğine gidebilecek bir küçük-burjuva hareket olduğunu gösterir.

Güney Kürdistan'da emperyalistler tarafından gerçekleştirilen "çözüm" sorunun burjuvaca "çözüm"üdür. Onurlu bir çözüm değildir. Bu nedenle de devrimcilerin özeneceği bir çözüm değildir.

Devrimciler, Kürt sorununun devrimci yöntemlerle çözülmesinden yanadırlar. Böyle bir çözüm de halkların gücüyle gerçekleştirilebilir ancak. Böyle olunca da devrimciler yalnız halklara dayanmak ve güvenmek zorundadırlar.

Kürt proletaryası, Kürt köylülüğü ile ittifak yapacak ve kardeş Türk, Arap ve Acem proletaryası ve halklarıyla dayanışarak Kürdistan'ı sömürge kurtuluşundan sosyalizme taşıyacaktır.

Kürdistan'ı kurtuluşa götürecektir, gerçekten devrimci, onurlu biricik yol budur. Bunun dışındaki bütün yollar çıkmazdır. Üstelik onursuzdur da...

Tüm mazlum ülkeler halkları gibi, Kürdistan proletaryası ve halkı da kendisini kurtuluşa götürecektir olan devrimci yolu er geç bulacaktır.

Biz PKK'nın kimi yanlış eğilimlerini eleştirdik. Herhangi bir yanlış anlamaya kapı açmamak için açıkça belirtelim ki, şu anda sömürgeciliğe karşı PKK'nın önderliğinde yürütülen Kürt Ulusal Hareketini haklı ve meşru buluyoruz. Tabii bu arada PKK'nın yukarıda değindiğimiz yanlış eğilimlerden kurtulmasını da diliyoruz.